

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 2. Dicta sacra, & è sacris prompta de operum talione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

fecisti: nam Marius, ante imperium, faber ferrarius fuerat, & eius militis operâ in fabrili officina usus.

§. II.

Dicta sacra, & è sacrâ prompta de operum talione.

Similes loquendi modos è diuinis litteris Suprà
Suprà enumerauimus, quibus hîc addenda cap. 45.
sunt illa: *Va qui prædaris, nonnè & ipse præ-* Il. 33. 1.
daberis? va qui spernis, nonnè & ipse spernē-
ris? Va tibi Sennacherib, qui depopularis
Iudæam, nam vicissim præda eris Iudæis; *va*
tibi, qui victorijs insolens spernis & Iudæos,
& Deum Iudæorum, nam & ipsi spernent
& contemnent te, cùm tua castra per An-
gelum subitò cædantur. Quod & alijs post-
ea Ecclesiæ hostibus ac tyrannis contigit.
Nam Nero, qui Petrum & Paulum spreuit,
qui primus persecutionem mouit in Chri-
stianos, spretus est & ipse à Senatu populo-
qué Romano, in necem illius conspirante,
eumque ad mortem manu sibi sua consci-
cendam adigente. Domitianus, qui Chri- Baronius
stianos occidit, occisus est & ipse à suis. Va- An. 262.
lerianus, qui Christianos supplantauit, sup-
plantatus est & ipse à rege Persarum, à quo
captus ei equum ascensuro dorsum, quasi

Matth.
26. 52.

scabellum, præbuit. Ad eumdem modum locutus est Christus, quando dixit: *Omnes, qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Omnes, qui bellorum ac seditionum auctores fuerint, in eo ipso bello, quod excitauerint, extinguentur, vt Origenes interpretatur; aut vt Hieronymus & Beda, gladio peribunt, non corporali, sed spirituali, id est, diuina vindicta, quæ de illis, vel in hac, vel in altera vita poenas sumet. Quamvis Christus eo loco non significet, necessariò omnes, qui gladium acceperint, gladio pericuros esse (cùm multi gladio non pereant) sed tantum legem alleget, quæ iubebat ho-

Gen. 9. 6. micidam occidi. Est autem lex illa: *Qui cumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippe factus est homo.* Itaque non dicit, quāmpce.

S. Augu- nam nēcessariò subituri sint, sed vt D. Au-
stin. lib. gustinus aduertit, quām mereantur. Chi-
qq. vete- stus igitur tunc Petrum reprehendens ge-
ris & noui neralem citauit legem, quia vbi cūque ex-
Teslam. ceptio locum non habet, lex locum habet:
cap. 104. non habebat autem locum exceptio in Pe-
tro, qui bono quidem animo, sed quo loco,
& quo tempore non debuit, gladium ac-
pit. *Quid enim unus homo contra cohors*

ter

tem integrum effecisset? an non potius milites irritasset, ut Christum tanto crudelius tractarent? quemadmodum videmus hostem urbe capta truculentius sanguire in armatos ac se te defendere paratos. Ita quidem hic locus est intelligendus.

§. III.

Factorum talio exemplis sacris demonstrata.

Interim diuina Nemesis fit, vt saepe etiam eodem modo hominibus noceatur, quo ipsi nocere voluerunt, vt qui fodit foveam, incidat in eam, & qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadat. *Dixi, exempla esse sacra, & profana.* E sacris adduxi supradam de Achitophel, qui suo consilio perijt; de duobus falsis testibus, qui lapides, quos in Susannam innocentem iactare voluerunt, suo capite excipere coacti sunt. His adde Pharaonem, qui praecepit omni populo dicens: *Quidquid masculini sexus natum fuerit, influmen procyte.* Ita filios Israël voluit extinguere, quibus obstetrices pepercérunt. *Quid illi contigit?* Factum est in noctis medio, percussit Dominus omne primogenitum in Terra Aegypti, à primogenito Pharaonū, qui in solio eius sedebat, usq; ad primogenitum captiuū, quæ erat in carcere, & omne primogenitum.

Eccles. 10.

8.

Ecc. 27.

28.

Exod. I.

22.

Exod. 12.

29.